

Một buổi sáng lạnh như thu ở New England năm 1964, tuyết rơi bất ngờ đã phủ trắng tuyết, cao tới tận cửa sổ phòng ngủ. Trong căn buồng ngủ của đứa trẻ 12 tuổi, tôi bước qua hành lang vào buồng tắm, nghe tiếng động còi xe taxi đang nổ máy ngoài sân. Qua ô cửa sổ, tôi thấy dáng bố đang đi chuy&#n trên nền tuyết trắng. Tôi thấy tiếng giày l&#o x&#o trên mặt tuyết trắng, thấy giọng nói của bố ở bên dưới mũ len của trai len, c&# áo len ng&#c, và khăn len quấn quanh cổ, cổ. Bố tôi dắt tay đeo găng, cầm dao cạo băng trên kính xe taxi, tay còn lái quét tuyết bằng đã cạo trông như râu bông tuyết trên chiếc xe taxi cũ kỹ.

Bố luôn tắt bật vỉ công việc. Một chiếc bình thông đang bước vào đầu tuyết của cuộc chiến mùa sinh hàng ngày. Bố, người thiếp khi ph&#n còn lái của thiếp đang ngủ. Và ông ngồi vào cabin, đi u khi chiếc xe c&#n th&#n ra khỏi sân, chiếc xe chìm vào bóng tối mờ lúc bình minh.

“Tôi là con trai của bố”

Tác Giả: Minh Qu&nh /Theo Beliefnet
Thứ Sáu, 19 Tháng 6 Năm 2009 09:34

Tôi quay trở lại với sự áp của chấn động, trên giường của riêng tôi, trong phòng của riêng tôi. Tôi biết tôi có thể ngủ và tiếp tục những giấc mơ trong sự áp, bởi vì bố đang ở bên ngoài, chỉ cần đợi vài phút thôi.

Trong suốt những buổi sáng sớm thì có hai, trung học, tôi đợi nhìn bố rời nhà đi làm như mọi ngày, và không bao giờ nói với ông rằng hình ảnh đó như những đêm tôi nhớ thế nào. Tôi chỉ đợi những giấc ngủ của nhiên và khả năng của bố với những công việc ông đã làm: Giữ cho nhà bếp luôn đầy thức ăn, trả tiền cho những bài học nhạc của tôi, trả tiền cho chiếc xe hơi để con trai ông có thể lái xe suốt những năm học trung học, xếp những món quà Giáng Sinh dưới cây thông, đưa tôi tới Boston để mua sắm quần áo mới, thì tôi ở nhà thì vào Chợ Nhỏ, đưa tôi đến thăm trường học đi học vào ngày nghỉ của ông, vui đùa với mẹ tôi trong phòng khách và gặp đợi vài những đòi hỏi khi mà tôi còn chưa nói hết câu. Có lẽ vì những điều đó dường như quá quen thuộc nên tôi không bao giờ nói với chúng, không bao giờ suy nghĩ chúng vượt ra ngoài nhu cầu ích kỷ trẻ con.

Sau đó tôi vào đi học và xa nhà. Khi đó bố chỉ như những xuất hiện qua giường nói trên để nói những chuyện qua dòng tên viết nguỵch ngoặc dưới phong bì hàng tuần với một tờ 10 đô la bên trong. Lúc đó, tôi đã nghĩ rằng có những người đàn ông khác quan trọng hơn bố. Đó là những người đàn ông dạy tôi trên giường những bài báo và tôi thích những triết lý phức tạp. Bố không làm được việc nào như thế, ông còn chưa học hết trung học. Tôi sùng bái những học giả đã đánh thức những khát khao của tôi, những người đàn ông đã chết mà tên ghi trên những cuốn sách, những tòa nhà và cả những người tôi thêm muộn có được.

Năm cuối đi học, tôi đi du lịch ở Châu Âu. Tôi cho rằng mình đã được đi nhiều, thấy nhiều và đạt được nhiều thành công hơn là bố. Tôi đã cho mình quan trọng, huênh hoang với học bổng cao học, quá tự hào với sự tán dương và bằng cấp mang tên tôi.

Sau đó tôi bước vào một thế giới kinh khủng với công việc căng thẳng, các mối quan hệ, những người cha mẹ và nhiều áp lực khác. Năm 29 tuổi, tôi trở về nhà, nói chuyện với bố. Chúng tôi cùng chơi một trận bóng rổ, uống bia và xem tivi, nghe một câu chuyện về thời thơ ấu của ông ở Georgia và nghe đợi sự áp, mãi nguyên của ông. Tôi khám phá ra bố tôi một lần nữa. Bố luôn ở đó để tôi trở về, thấy lòng mình bình yên. Không giống như các vị giáo sư, các cuốn sách, những người bạn và những ông thầy, bố luôn ở đó. Ông là bố tôi, một người dành hết đời mình cho một công việc không liên quan trong một xã hội mà ông đã trở thành một người.

“Tôi là con trai của bố”

Tác Giả: Minh Qu&nh /Theo Beliefnet
Thứ Sáu, 19 Tháng 6 Năm 2009 09:34

Đ&u tu& i 30, khi cũng tr& thành m&t ông bố , tôi hi&u bố h&n bao gi& h&t. Tôi th&c đ&y s&m, hi sinh nh&ng mong mu&n cá nhân, nh&n nh&c và làm vi&c ngày đêm đ& con trai tôi có phòng riêng, có gi&ng ng& riêng và có nh&ng gi&c m&. Tôi bi&t ch&c r&ng mình có th& làm nh&ng đ&u đó cho con, bố i vì bố đã làm chúng cho tôi.

Gi& đây, & tu& i 47, khi tôi dành nh&ng kho&nh kh&c quý báu cho đ&a con trai 13 tu& i c&a tôi, khi chúng tôi có cùng nhau nh&ng giây phút ng&n ng&i xem phim, hay m&t tr&n bóng r&, khi & nhà th& hay & đ&ng cao t&c, tôi t& h&i nó nghĩ gì v& mình. Nó s& lo&i tôi kh&i danh sách nh&ng ng&&i đàn ông quan tr&ng nh& th& nào, và li&u s& có đ&u gì khi&n nó s& quay tr& l&i và hi&u tôi? Nó s& đo đ&m nh&ng đ& m&nh và đ& m&y&u, nh&ng thói x&u, thành công và th&t bố i c&a tôi nh& th& nào? Li&u nó s& nghĩ v& tôi v&i tình yêu và s& kính tr&ng ch&?

Đôi khi nh&ng bài h&c đ&n gi&n l&i khó đ&y nh&t và nh&ng chân lý rõ ràng nh&t l&i r&t khó h&c. Tôi hi v&ng m&t ngày, con trai tôi s& tr&n tr&ng t&t c& nh&ng bài h&c và chân lý mà nó ch&ng ki&n t& cu&c đ&i tôi, cái mà tôi h&c t& ông n&i c&a nó.

Và khi con trai c&a tôi l&n h&n, tôi tin r&ng nó, cũng nh& tôi, s& đánh giá nh&ng b&&c đ& c&a nó b&ng nh&ng gì tôi đã làm cho nó, gi&ng nh& tôi đ&t đ&&c thành công bố i nh&ng gì bố đã làm cho tôi. Khi con trai tôi làm đ&&c đ&u đó, có l& nó s& c&m th&y t& hào và m&n nguy&n gi&ng nh& tôi, khi nói: “Tôi là con trai của bố”.